

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **M.Z.**
státní příslušnost Tuniská republika
toho času Pobytové středisko Havířov
sídlem Na Kopci 269, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupeného Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem
sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava - Vítkovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2023, č. j. OAM-4/LE-BA02-LE24-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 23. 6. 2023 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce je přesvědčen o nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, když žalovaný hodnotil nesprávně otázku existence vážné újmy, která žalobci hrozí při návratu do domovského státu. Žalobci podle něj hrozí pronásledování z důvodu své příslušnosti k sociální a národnostní skupině. Žalobce má za to, že závěr žalovaného, že se může domáhat ochrany u veřejné moci, je nesprávný a ničím nepodložený. Žalobce k těmto orgánům ztratil důvěru a domnívá se, že jsou mu schopny poskytnout toliko domnělou, formální ochranu
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce sice zmínil výhrůžky smrti vůči jeho osobě, následně však při pohovoru tyto skutečnosti nezmínil.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 6. 1. 2023 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 30. 12. 2022 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 29. 12. 2022 převzat v rámci readmisní dohody mezi SRN a ČR, když německé orgány žalobci odepřely vstup na území. Bylo zjištěno, že žalobci nesvědčí na území ČR žádné oprávnění k pobytu.
5. Při poskytnutí údajů ke své žádosti žalobce jednak popsal nelegální cestu přes ČR do Německa a jednak k důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že kvůli tomu, že měl ve vlasti byt na lukrativním místě, mu dělala jedna strana ve vládě problémy a chtěla mu byt vzít. Přišly mu výhrůžky zabitím, jestli byt neopustí.
6. V pohovoru ke své žádosti o mezinárodní ochranu dále žalobce doplnil, že jeho cílovou zemí bylo Německo, kde má příbuzné a kamarády, chtěl tam pracovat na stavbách a požádat tam o azyl. O mezinárodní ochranu v ČR požádal, protože byl zajištěn policií.
7. Byt v zemi původu mu chtěli již od roku 2017 vzít vlivní lidé, obrátil se na policii, podal i žalobu., chtěli od něj dům koupit, když nepřistoupil na jejich nabídku, přišli pracovníci stavebního úřadu, že dům není v pořádku, což pociťoval jako nátlak.
8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Tunisku za rok 2021 ze dne 20. 5. 2022, dále Informace MZV ČR ze dne 7. 11. 2022 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, dále Informaci OAMP ze dne 30. 1. 2023 o aktuální bezpečnostní a politické situaci v Tunisku a dále Informaci OAMP ze dne 9. 1. 2023 k vybraným otázkám z oblasti občanských svobod a lidských práv.
9. Dne 7. 6. 2022 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce jsou vedle snahy o legalizaci pobytu v ČR nebo jiné zemi EU obavy z toho, že mu skupina vlivných osob chtěla vzít jeho dům ležící na lukrativním místě. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem; obavy z pronásledování v zemi původu jsou neodůvodněné. Žalobce a zjevně přístup k účinné ochraně v zemi původu, když se podle svých slov obrátil na soud, který stále probíhá.

Posouzení věci krajským soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
11. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situací v Tunisu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
12. Krajský soud předesílá, že napadené rozhodnutí podrobil přezkumu optikou žalobcem obecně vznesených žalobních námitek. Soud připomíná, že NSS již v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 uzavřel, že *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
13. Soud považuje napadené rozhodnutí za plně přezkoumatelné, když se podle názoru soudu zabýval všemi podstatnými okolnostmi rozhodnými pro projednávanou věc. Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že žalobcem uváděné okolnosti v žádosti o mezinárodní ochranu nejsou okolnostmi azylově relevantními a nelze je podřadit pod žádný ze zákonných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný zcela správně vyhodnotil především žalobcova tvrzení o důvodech jeho odchodu z vlasti a dostatečně také vypořádal otázku možnosti žalobce hledat ochranu o orgánů veřejné moci v zemi původu při zohlednění skutečností zjištěných o situaci v Tunisu.
14. V projednávané věci přitom nelze přehlédnout, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu v přímé návaznosti na zajištění ze strany policie poté, co mu byl odepřen (nelegální) vstup na území Německa. Žádost o mezinárodní ochranu je tak zcela zjevně účelová s cílem legalizace pobytu, jak ostatně připustil i sám žalobce.
15. Závěrem krajský soud dodává, že po vyhlášení tohoto rozsudku žalobce zaslal soudu podání, v němž odvolává plnou moc, kterou udělil Mgr. Tillmannovi. K tomuto podání však soud nepřihlížel, neboť Mgr. Tillmann byla jako zástupce pro toto řízení ustanoven usnesením podepsaného soudu ze dne 24. 7. 2023.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. března 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce